

skulde ligge todt i nogle Aar, men det blev mange flere Aar, end man i Almindelighed havde ventet. Men det, som denne Kommission, her er nedsat, betyder, er, at i hvert Fald foreløbig imødekommer man ikke disse Funktionærers Krav. Da man vilde forhøje Officerslønningerne, kunde man med akkurat samme Motivering have nedsat en Kommission, man kunde med meget god Grund have sagt: Officererne kræve deres Løn forhøjet, men der er andre sideordnede Embedsmænd, hvis Lønninger ville blive meget lavere end Officerernes, hvis vi forhøje dem alene. Der er Kancelliembedsmændene f. Eks., naar vi forhøje Officerslønningerne; maa Kancelliembedsmændenes Lønninger ogsaa forhøjes. Vi have allerede Konsekvensen deraf i denne Rigsdagssamling, og de Herrer, der have stemt for Officerslønningernes Forhøjelse, maa selvfølgelig ogsaa stemme for Forhøjelse af Lønningerne til Kancelliembedsmændene. Men der har rejst sig endnu et Krav fra Embedsmænd i lignende Livstillinger, nemlig Lærerne ved de lærde Skoler, der fortælle os, at deres Lønninger ere ogsaa meget lavere end Officerernes, og de Herrer, der have stemt for højere Lønninger til Officererne, ville, naar de ville vise den mindste Grad af Retfærdighed, ligeledes stemme for en Forhøjelse til Lærerne ved de lærde Skoler, og vi ville i Tidens Løb faa mange flere Krav om forhøjede Lønninger, for at de kunne komme paa Højde med Officerernes. Det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) ryster paa sit vise Hoved, men det ærede Medlem kan være vis paa, at det vil blive Sandhed, hvad jeg siger. Man skal komme til at erkende, at det, at man forhøjede Officerslønningerne, drager store finansielle Virkninger efter sig for Staten. Da man skulde forhøje Officerslønningerne, var der ikke Tale om at nedsatte en Kommission for at afværge, at der kom lignende Lønkrav fra andre Sider, men her, hvor der er Tale om at forhøje Lønningerne for lavt lønede Funktionærer med 120 Kr. til hver, jo Tak! Her er man forsigtig, her lægger man Kommissionens Laag ned over en Potte, og der bliver ikke noget til dem, før man har undersøgt, hvilke Konsekvenser det paa alle mulige Maader kan drage efter sig at give dem disse stakkels 120 Kr. hver.

Det er rimeligt, at dette vækker Utaalmodighed og Harmen indenfor disse Funktionærers Kreds, og det ærede Medlem for Odense (Martin Madsen Halsted) skal se,

at naar de nu komme ind i de samvirkende Fagforbund, hvad de muligvis snart gøre, faa de den Lønforhøjelse, som man kunde have givet dem i Tide, og saa er det sket, som for det ærede Medlem, der jo er Højremand, maatte være ønskeligt at være undgaaet, at disse Mennesker havde sluttet sig til de socialdemokratiske Organisationer.

Rasmus Hansen: Som ærede Medlemmer ville se, har jeg udenfor Betænkningen tilladt mig at stille et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at Summen, der foreslaas til Udvidelse af Bjerringbro Station; nemlig 27,600 Kr., forhøjes med 3,000 Kr. Ved Finanslovens 1ste Behandling omtalte jeg kort de uheldige Trafikforhold, der fandt Sted ved Bjerringbro Station, samtidig udtalte jeg en Tak til den højtærede Minister, fordi der nu endelig var gjort Skridt til en Udvidelse af denne Station, og dernæst henstillede jeg til den højtærede Minister, at der nu maatte blive draget Omsorg for, at denne Udvidelse blev saa tilstrækkelig, at man ikke igen om nogle faa Aar blev nødt til at foretage en ny Udvidelse. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at Jernbaneadministrationen, selvfølgelig sammen med Rigsdagen, flere Gange har begaaet den Fejl at gøre de Udvidelser, der ere foretagne ved mange Stationer i Landet, for smaa, saa at de faa Aar efter have vist sig utilstrækkelige. Man er nemlig gaaet ud fra den Forudsætning, at en saa stor Stigning af Trafikken, som der har været i de foregaaende Aar, vilde man ikke kunne vente i Fremtiden. Men denne Forudsætning er slaaet grundig fejl. Jeg mener, at vi alle bør være tilfredse med, at netop en saadan Forudsætning er slaaet fejl, thi det viser, at der er Kulturudvikling og Fremgang overalt i Landet. Det er klart, at man maa gøre alt, hvad der kan gøres for at støtte en saadan Udvikling, og som Følge deraf bør vore Statsbaner udvikles saaledes, at de fuldt ud tilfredsstille de Krav, som Befolkningen med Rette kan stille til en saadan Institution.

Alle have sikkert lagt Mærke til, at der er blevet rettet stærke Anker mod vor Jernbaneadministration, og man har navnlig angrebet den for, at der blev sparet for meget. Man har særlig brugt Ordet „Sparesystem“ til at betegne Ledelsen med. Jeg føler mig nu overbevist om, at som Regel have saadanne Angreb været fuldstændig uberettigede. Vor Jernbaneadministration er efter min Mening som Helhed